

എ

മച്ചിലോട്ടംഗവതി

കിളിപ്പാട്ട്:

(രണ്ടാം പതിപ്പ്)

റഫറൻസ്:-

മഹാകവി കടമത്ത് കനിയുര് കണക്കിൽപ്പുകൾപ്പ്

കട്ടമത്ത് കനിയുര് സാഹിത്യസമിച്ചയം
അവധാരംവഷം നല്പ് 4.

ശ്രീ

മച്ചിലോട്ടുഭവതി

കിളിപ്പാട്ടഃ

(ഒണ്ണംപതിപ്പ്)

ഗമ്പകത്തം:-

മഹാകവി കട്ടമത്ത് കനിയുര് കണ്ണതിക്കുള്ളക്കവപ്പ്

പ്രസംഗകൾ:-

കെ. കെ. നാരായണകുമാർപ്പ്.

1943 ജൂൺ.

കേഴ്ബം 300,

വില 0-8-0

മീനാരായണ ആല്ലു, തലഞ്ചേരി.

സ്ഥിച്ചയുംവക ഭദ്രപതിയാരത പുസ്തകം വ്യാഖ്യാതിഗമംകൗ.
പകപ്പ്‌വകാരം പ്രസംഗകനാളിതാൻ.

അവതാരിക

‘യേയമാഡാം പ്രചല്ലരന്ത
താംസുമെവജ്ഞാനുഹം’

നിന്മവും നിരന്തരമാണെങ്കിയാനുവുമായ സച്ചിദാനന്ദനയെ ക്ഷേത്രത്തും ഭക്താനന്ദനയിനുവേണ്ടി വിവിധങ്ങളായ ദിവ്യവിഗ്രഹങ്ങളും സപീകരിച്ചുകൊണ്ട് പലവിധത്താം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. പല സമ്ഭായങ്ങളിലും ഭിവനിവൃത്തിയും ആനന്ദപ്രാണ്ടിയും ഉണ്ടാക്കിവക്കാട്ടക്കണ്ണ.

‘മഹിലോട്ടക്കവതി’ വടക്കേമലയാളത്തിൽ വാൺ യജാതിയുടെ കലപരശ്രദ്ധവത്താണ് ‘മഹിലോട്ടകാവ്’ എന്ന പരിപ്പുട്ടന സ്ഥാനങ്ങൾം പല ദേശങ്ങളിലും സ്ഥാപിച്ചുകാണ്ടാണെങ്കിലും അവയുടെ പ്രധാനക്കുറഞ്ഞ മഹിലകൾ കാവലീരിലെ ‘മഹിലോട്ടകാവ്’ എന്ന പേരിൽ മനുഖി മതലായ പക്കച്ചവ്യാധികാലങ്ങളിലും വേരു ആവല്ലാലങ്ങളിലും ഹവിടെ വല്ല വഴിവാടകളിലും അമാ ശന്തി കഴിക്കാമെന്നും ഭക്തിപ്രസ്തുതം പ്രാത്മിഷായത്തെന്ന പ്രദർശിപ്പിച്ചുവരുന്ന ഫലം ആദ്യമുള്ളതാണ്.

ഈ പണ്ണസ്ഥലത്തുവേച്ച് പറുണ്ടോ പതിനാഞ്ചാം വർഷം കൂടുതലും വരുകയെന്നും ഏകദേശം ആരു മോരാത്രം കൊണ്ടാടുന്ന കൂളിയാട്ടമോത്തിരുത്തു പതിവുപ്രകാരം മുത്താ മും 1097 ധന 28-ാം-ക്രിസ്തുലും ആരംഭിക്കുന്നു.

ഈ അവസരത്തിൽ മും ഗേരുതിയുടെ അവതാരകമന്ത്രി മനസ്സിലാക്കുന്നവക്കും വോതുജനങ്ങൾക്കു കൂളിയാട്ടം കാണുന്നവളും ആസക്തിയും ഭക്തിയും നോട്ടോടീ പ്രാന്തിയുള്ളതാക്കാതു സംക്ഷേപിച്ചുകൂലിലും എഴുതിയ ഒരു പ്രാചീനഗ്രന്ഥമാക്കിതോണ്ടാതുതായ ആ കമ്മയുടെ ഒരു സ്ത്രീ ഗുഹക്കിമുണ്ടുണ്ടെന്നു നില്ക്കുന്നും പറയാം.

കളിയാട്ടപ്രവർത്തകനായടെ ഒരുലോചനയോടും ഇപറ്റേണ്ടജോട്ടുംകൂടി അതു ചുമതലയേ നബ്ദിടെ കുറുപ്പ് കൈമുറുറു. കരിവെള്ളിരു് മുള്ളിലോട്ടുണ്ടെവരിയുടെ കോമരം ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന ‘വഴിനട’യിൽനിന്നും വണ്ണാമുൻ തോറുവാടുന്ന ‘അംവടി’ മുതലായ സ്നേഹാദിക്കും നിന്നും പഴമക്കാഡുടെ സ്നൃംഗാക്കിയിൽനിന്നും അതുരാജത്തു തിരഞ്ഞെടുത്തതായ കൂടാബീജം ഗ്രന്ഥകത്താവു് തന്റെ സാഹിത്യക്കേഡുത്തിൽ വിതച്ചു വിളിയിച്ചു മുതിമധുരമായ ശമ്പളുസാദവും മതിവിനോദകരമായ അത്മപ്രകാശവും കിരണ്ടുവോകാഡു നിലയിൽ എങ്ങയംഗമമായ വാസനാസാരപ്പുത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന കെതിമകരംപെരിപ്പണ്ണമായ നാലു സ്നൃംഗക്കാളിടങ്ങിയ ഒരു പത്രച്ചുകളുകൾ ലുതാ മാഹാജനസമക്ഷം കൊണ്ടുവന്നിരിക്കും.

എൻ്റെ മാതുപരമന്നുണ്ടെന്നും എൻ്റെ ഫീഡിഷ്യസുന്നെന്നും എൻ്റെ മുരുവും മഹാകവിയുമായിരുന്ന കാണ്ടുണ്ണിക്കുംപ്പുവർകളുടെ ഭാഗിണ്ടെന്നുണ്ടെന്നും പലപ്രകാരണം എനിക്ക് ഇതു ഗ്രന്ഥകത്താവിൽ അഭ്യുദായ മമതയും വാ. സലവുവും ഉണ്ടായിരിക്കും നോൺ ചെയ്യുന്ന എത്തൽ നൂറ്റൊമ്പനും അതിശയോകതിയായ്ക്കുരാൻ ലുടയുള്ളതു കൊണ്ടു് ഇതിന്റെ ഇണ്ടോഷനിത്രുപണം സഹൃദയമാർക്കും ചെയ്യുകൊള്ളിട്ടു്.

ഈനിശ്ചലും ലോകോപകാരപ്രദാനിലായ എന്തില്ലെങ്കിലും സാഹിത്യരംഗത്തിക്കുംപോക്കു പ്രവേശിക്കുവാൻ എന്തുക്കുറന്നുമല്ലെങ്കായ ആധാരമന്ത്രി കനാതവത്തു് ചേനമംഗലത്തില്ലതു ലുംപ്രൈൻഡന്യുതിരി അവർക്കുണ്ടുപ്പോലെ മാറ്റു സഹൃദയമാർ ഇതു ഗ്രന്ഥകത്താവിനെ പ്രാസാധിപ്പിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന പൂണ്ണവിശ്വാസങ്ങളാട്ടുടി ഇതു അവതാരിക്ക അവസാനിപ്പിക്കും.

കരിവെള്ളിരു്, }
1097 ഡി 18-ാം ഓ.

വജ്രാട നായ ഉണ്ടിത്തിരി.

ശ്രീ മഹിലാട്ട ഭരവതി.

കിളിപ്പംട്ട.

നോം സ്കൂൾ ബക്കം.

കരിഃ സ്ത്രീതും പുണ്യതും അവിജ്ഞാതാഃ.

ജയിപ്പുതാകദേവി! ജയിപ്പുതാകദേവി!
ജയിപ്പുതാക ജഗന്നംഗളേ! ക്ഷത്രിയേ!
തയിക്കവേരായ നിന്തപദത്തിൽ ക്ഷതജനം
വയിപ്പുപാഥാഴിയിൽ പാർത്തിക്കളിപ്പോലെ.
“പാഥിക്കപാപങ്ങളെ പോകിനീ” എന്നപാടി—
സ്ത്രീലിച്ഛാഖാലിയാം ശാമിക്കെ! വരികനീ
ശൈലനന്ദിനീഭജശാവയിൽ പണ്ണവെന്ന്—
ഒപ്പവസ്ത്ര ചുത്തുളിക്കുന്നവാം നിന്തമെയ് ശേഖര്യം.
പണ്ണംപാട്ടംനിന്തു ഗാന്ധുമാസപദിപ്പാന്ത്
വാനുമപ്പും കൊലുക്കാലമായിതാനിരിക്കണ്ണ.
പണ്ണംസാരയുംപാലും പഴവുമിതാനിന്തു—
മനബ്യക്കാക്കളുംപേം്പാളും കഴിക്കുമനോഹരങ്ങൾ;
ഇക്കലിയുതന്തിലേ കുമഞ്ഞകളിവാനായ
സപ്പിമവണ്ടിപ്പണ്ണ ചൊല്ലുമാരണഭ്ലാൻ

ചോല്ലാണ്ടഭാഗവതം ഭാരതത്രാമാധാനം—
മിക്കണ്ണപുരാണം തിഹാസങ്ങൾ മധുരമായ്
മിക്കതും പറഞ്ഞുവയ്ക്കുമെന്നു—
ഞ്ചംക്കനിവേററം നിനക്കണ്ണല്ലോകെകളിയിൽ
രൂക്ഷശാഖാദിന്മാർപ്പം വിത്തേട്ടക്കണ്ണവിധി—
മക്കരാത്മികയായ ഭാരതിഭഗവതി
അക്ഷരലിച്ചിലാഷാ ഭേദങ്ങപലത്രമാ—
യക്ഷയജ്ഞാനപ്രലം നൽകന്നതുയരണിയിൽ.
ആവിധം ചിരുക്കതിയാം ദേവിയും പലവിധം
ദ്രോവില്ലം ദ്രോവില്ലം തന്റെ ഭക്തരേകാഴ്ചവാനം
ആവിലഭാവമററ ധർമ്മഭരിച്ചുണ്ടാണം
ഭാവിതാകാരയായിത്തീരനിതെന്നുകേരുപ്പ്.
ഉത്തരകേരള ത്രിലിക്കോലസപ്രത്യുപവും
പ്രത്യേകമനേമട്ടി'ലജ്ജിട'സപ്രത്യുപവും
അത്രാര്ഥതമായോരോ ധർമ്മദൈവത്തിന്നുവേഷി—
നന്തനംചെയ്യിക്കണ്ണ നിത്യമായ് പണ്ടപണ്ണം.
ചണ്ണി, ചാഴണ്ണി, കരിഞ്ഞാമണ്ണി, നാരസിംഹ—
തുണ്ണിയുംവാരാഹിയും ഭ്രകൂളിയുമേഖം
എല്ലുംയാലുടങ്ങാത്ത ദേവിമാർകളുംശിവ—
നാണ്ണിയാംവേട്ടയ്ക്കുത്തമകനം ചങ്ങാതിയും
ഇണ്ണിനേപലയർമ്മ ദൈവങ്ങൾന്തന്നുന്തന്നു
ഡംഗിയിൽക്കാണ്ണം നാലുവൻ്നുങ്ങൾം പോലും

ମୁହୂର୍ତ୍ତମ, ପୁରୁଷ, ନାରୀଟିଯିରୁ, ବୀଚିରୁ, ପ୍ରକାଶ୍ମୀଚିରୁ
ମନ୍ୟମିଲ୍ଲାଙ୍ଗଳିରୁ, ମନ୍ୟମିଲ୍ଲାଙ୍ଗଳିରୁ
ଅକଳ୍ପିକେନ୍ଦ୍ରିୟରୁ କୋତୁ ଜାହାିପରିଲୁ
ନାହାିତାହାିପରିଲୁ ବାକଣ କହିଯାଏନ୍.
ତୀଜିତର ତାନ୍ତ୍ରିଜୀବ ଯୟାଏ ନାଥବନ୍ଧୁରତିନୀଳଙ୍କଳି
ଓ ବଳିତାଳାଳାପବେଳ କେନ୍ଦ୍ରିୟରେକହେଲିରୁ
ନିମ୍ନରୂପରେ ଯମ୍ବରେ ବିଭିନ୍ନ କହିଯାଏ
କମ୍ବରୀତିରୁ ନାହାିଲୁ ଭେଦମିଲ୍ଲାତାକଣ.
ଯମ୍ବରେ ବିନ୍ଦୁରୀତୁ ନାରୀଜଗଂପାପ-
କମ୍ବରୀତିରୁ ପାଲାକାଣ୍ଡ ଢିପିତରାଯୀଚିରୁ ବେଳା
ସନ୍ଧାର୍ଥମିଲାଯିକରାନ୍ତିରୁ ବାନାପାପ-
ଯମ୍ବରେ ବାରାଯାଂ ବିଲିତ୍ରୀତାହାତୁଳାର
ଶ୍ରୀଵକ୍ରକୋଳାବିଦ୍ୟ ରମତିରୁଙ୍କିଲିପ୍ରାନ୍ତାଯ
ଶ୍ରୀଵକ୍ରମିତରୀନାଯ ଚହାଲ୍ଲାବାନାଳଙ୍କିଲୁ
ଇବ୍ରମାର୍ଯ୍ୟାକମ୍ବ ନିର୍ମିଲାପରକାଣ୍ଟପଠି-
କରିଲାକେଣାମତୁପାରାନ୍ ନିଳାକେଶିବାତୁ.
ତକ୍ରମରହିଲୁ ସର୍ବଶାଖୁ ପାଣ୍ୟିତ୍ରୁଙ୍କୋଳକି
ନିଷ୍ଠାକୁ ଶ୍ରୀମତୀଶାକଷ୍ମାରୁ କାରତାରୁ ବରିଷ୍ଟନାଯ
ଢିଷ୍ଟାଲିଭୋଷଣିକାନ୍ ପାନ୍ତିପାନ୍ତିଲାସତାରୁ
ସଲ୍ଲାବିକ୍ରମାକ୍ଷିନୀରୁ ମାତ୍ରମଣୀଯାଯୁପରା
ଶ୍ରୀମତୀଶାକଷ୍ମାରୁ ପାଵନମାୟି ନାହିଁ

ച്ചക്കാലവംഗമെന്ന വാണിയജാതിക്കളുടെ —
സർക്കലുവേതതൻ പരിത്രം മനോഹരം
ത്രഞ്ഞാൻനകളായ പൈക്കിളിവേതപ്പേന്തീ
തന്മൊത്തിനു പാടിക്കാറിക്കേടാമടിയാതെ.
ഈ ‘ക്കരിവെള്ളുരി’ലേ ഒച്ചിലോട്ടിലാണല്ലോ
തൽക്കലുവേവിക്കളു സുപ്രസിദ്ധമാംബന്നനും
ഈക്കാലംവേദകളിയാട്ടങ്ങളിനുണ്ടായി—
കൂർക്കളുംഹലംങ്ങളും ചേന്തിതാങ്ങാക്കുന്നു.
വിപ്രങ്ങംസാമന്തരം നന്ദിമാർന്നായമായം
സുപ്രസന്നരായോരേ ഒക്കിവിശ്രദ്ധാസത്തോടുചേരു
പട്ടാലക്കണക്കിലേ ചട്ടത്തിനുന്നുസരി—
ചുട്ടിതാപന്തലിട്ട് വിതാനില്ലുചുട്ടിടനു.
പൊട്ടപ്പുൽചുണിമുടിക്കിടക്കം സഹിതംപോലും
പെട്ടുനുമാറിക്കാണ്ടു നാല്ലുരാത്രുംപോലെ
പക്ഷംപലക്ഷ്യായിക്കൂട്ടുനു ആനാദിക്ക
ക്കുഞ്ഞംവത്രവ്വിധം കൊട്ടപ്പുംപാത്മജം.
ക്ഷാമമില്ലാതെവന്നാക്കുടനു ദിനങ്ങോരം
കേമമായ് ചസന്തതിൽ പുഷ്പസഞ്ചയംപോലെ
എന്നൊരാഖ്യാഖ്യമാണിത്തവ്വിലീഡവുതി—
തന്ത്രിയവടിയുടെ ചാരഗാമദയപാടി.
അന്തരംവരാത്രുള്ള ഒക്കിന്തയുക്കേണക്കം—
ലാന്തമ്പുമിനിദേവി നിന്തകലംപ്രസാദിക്കം.

രണ്ടാം സ്റ്റോക്.

ചെപകിളിപ്പേതലിതുകേട്ടതുജ്ഞയായ്
 ചെക്കാളിപ്പുഴം പാലംഞ്ചിച്ചുമ
 തന്നഗളംപൊക്കിച്ചിറ്റിരക്കിടന്നുന—
 നാംഗലാവസ്സും ചതുക്കിപ്പുതുക്കവേ.
 മഹലഗാമയെ പാടിത്രംട്ടാഡി,സ—
 നാംഗലാംതാൻ പ്രസംഗതിന്തന്ത്രം
 അനുമദ്ദന്നവനായ ദേവൻ സഭാവിജ്ഞ—
 ഹീനമെൻകമ്മം സ്ഥലമാക്കേണമേ.
 അനാനസപത്രപിണി! വാണി നീയെയ്യുവേ—
 ദീനസപാംവമകറിവൈക്കേണമേ!
 അനുമദ്ദന്നതെന്ത്! മുകട! ഭവല്ലു—
 യുംചടിയനോരാത്രും ദേവമേ! .
 വ്യാസനം വാത്മീകിത്തവാം മുന്തിപ്പു—
 മാശിസ്സുവേണ്ടിവാളുമിങ്ങരുണം
 കൈതൊഴിനോൻ കരിവെള്ളുരമൻചിൽ—
 കാതലാം കല്യാണമുത്തെന്ത്! പത്രപത്ര!
 അനുലംബമഞ്ചേനനിക്കു തുപാമിച്ചി—
 ധാലംബു! കാമാക്ഷി! കാത്രകൊള്ളേണമേ!
 പംഗ്രകനത്വടിയേ കണക്കിനേ—
 യെൻഗ്രൂഡകാരഞ്ഞമാനുയമാക്കിനോൻ.
 വർക്കുണമോലുന മുച്ചിലോട്ടീഡ്രാരി—
 തന്നഗ്രൂഡഗാമാഗിരി കരേണ്ണതെ.

വല്ലതിടക്കപിഴയായ് പറകിലു—
മല്ലവിജ്ഞതും വേഖയില്ലാട്ടും.
കല്ലിലും തളിലും കാട്ടിലുംനാട്ടിലും
പല്ലിലും ഷുവിലും ഭ്രവിലും ല്ലോവിലും
കാണായവററിലും കേരംകാഡായവററിലും
കാണാതെ സദ്ധ്രാജിയത്തിനമല്ലുറം.
ഒവണററപാലിൽ പുതുവെള്ളംപാലവേ
വാണന്തിരഞ്ഞകളുണ്ട് ചിട്ടപിന്നി
അതുമാധാന്തുമേണ ദോക്കേപ്പറി—
ഒങ്കതുയും ഒപ്പുമുകീടുനാരേകലും.
പുതുവാസല്ലും വരാവുന്നാതാകയാ—
വന്മരപാക്കും പവിത്രമായേവഞ്ഞ

എക്കിലോപണം ഇഗല്ലുനിശ്ചകരം
പക്കജബാണാമി കേതല്ലുംഒക്കരം
പക്കത്തിൽവിണ്ണക്കഴിഞ്ഞും മനസ്സുമുക്കുന്തകൾ—
സക്കടംകണ്ണടക്കനിണ്ണു കൃപാനിയി.
ശ്രാമളിക്കണ്ണന്തി ശാന്തനായ് നിജ—
മോഹകണ്ണയതിൽ മിഴിപതിപ്പുംഒക്കവേ
താമസംകൂടാതതിങ്കൾ നിന്നന്തുതു—
ധാമദമാട്ടുള്ളവാശയാദ കന്റുക
എത്രമനോഹരം ആപാതിജമുവം
മുഖഘസ്തിതാദം മിന്നതൈകവിംഗത്തും

ഒക്കാറു കയ്യാസു ശൈതളം മുാമലം
രക്തപത്രേമാജപലം വഞ്ചുലം ദിലാചനം
ബന്ധുമനാസതൻ മരുത്തമണിക്കോത്ത-
ദന്തപ്രഭവോലെ മിന്നനം ഡംഡായും
ചുറവിക്കളിക്കു മളകമെഴുതിയും
നെറിയിൽക്കു മണ്ണക്കറികളം
മേതരംവെവുള്ളരതം പതിപ്പിച്ച
കരതിത്തിള്ളുക്കു ലഘനികാംഗിയും
ശ്രേഷ്ഠമാരതം പതിപ്പിച്ചപൊനയും
വടക്കിരീടവും കണ്ണാംമരണവും
ചെവകംചെവരതിനെതച്ചിയിപ്പുകൾ—
തൻപ്രകാശവെതാടം തുകഴിലോളിവും
ശവയാൽശോഭിച്ച കാർമ്മേഖമാലപോത
സംഭവിച്ചാടന ചായചുള്ളിനലും
തകപ്പുലകക്കെതിർ തിരമാറിട-
തരിക്കയ്ക്കുന്നനങ്ങളും നീലരോമാളിയും
തിണ്ണംമരക്കവാൻ മാണിക്കുമരുളത-
വള്ളംപതിച്ചുള്ള പൊന്താലിമാലയും
വെള്ളനെയ്യോലെ മിന്നരുതടിച്ചുപോ-
ംണ്ണംയുംതിൽ സുവള്ളവളകളും
നീണ്ടപരമനാതിരമടിന്തക്കമേ-
ലാഞ്ചവിള്ളുന്ന രത്നരശനയും

വെണ്ണുകളുടന പട്ടംയാടയും
പോൻ വിലന്തും നല്ലോമനനന്തനവും
സജ്വിത്തശസ്ത്രാഗ്രമേവ മണിഞ്ഞേക്കാ-
ണ്ണജ്വിതലിലമട്ടത്തിതക്ക്രൂക്.
സർവ്വചൈതനാഹമീവിറുഹംകണ്ട
ശ്രദ്ധനമരുള്ളതാന്നു നിമശനായ്
വഭസ! ഇക്കേൾ! വരിക്കവ്യന്നാതിത-
നാത്സംഗഃസിമഖിലേററി മഹാപ്രഥം
താത്സംഗഃസശ്വയും ഗിരിശന്നഹാമഹാ-
വാത്സല്യം മഹാത്സവക്കാരിത്തിൽ
അരന്നാതമക്ക്രൂ വദിച്ചുനാമക്കെ
ഉദ്ദമിചചെരു കൈതനാഴിതാദരാക്ക
'വദേജത്തിന്റുണ്ടോ! ഒക്കര! മാപ്രതാ!
നിന്നനാജാനന്നം സുവിക്കാസ്തുരേണമെ
എഞ്ഞങ്ങളേയും എമിന്നുമടിയന്നെ
നിന്തിക്കേരി ചുച്ചുത്തും വൈവമേ!
നിന്തിക്കുവുള്ള മിഞ്ചേണക്കിലേന്തിന-
മാക്കന്നാണേ! ഷാന്തമതിയാസ്തും'
നാമനക്കംചെവരുളിതന്നേക്ക് 'മോമലേ!
പാദമാജലോചനേ! കെംബനീഡേനൊഴി
യന്ന നീ സത്പ്രപുണ്ണനാ മുണ്ടേവ-
ക്കുന്നിസ്തുല്യ വിത്തുലചവിതയാം!

എന്നമൊരുവിലുകൂട്ടുന്നതീ
മനിൽത്തുരുഹവാസം കഴിച്ചുനാറി.
ജാനാരോസജ്ജളിൽ സാരമേതെന്നാണി-
മാനമേഞ്ചു ഡിശ്ചർത്തമുഖിയവാദിക്കാവേ
കാമരസംസാരമെന്നസഭകതിക്കു
താമരസാക്ഷി! നീവണ്ണിച്ചുചേവാൽക്കയാൽ
ശ്രദ്ധയാണിനൊ വൃഥിച്ചാരിണിയെന്ന
ബലഭോഷം പുരത്താക്കിനിന്ന്‌വാംശ്വരം
നിസ്ത്രഹായത്പര നിന്തച്ചുമപവാദ-
ചന്ദ്രികാഭിവരം സഹിക്കാത്തുമന്ന നീ
ദേഹാഭിപ്പിക്കവാനൗഗികതിച്ച-
മാധവകാശ്ചാംശം പോരാത്തുചിലവേ
വാരത്രുഹനാജീ ശ്രദ്ധാഭിക്കംതനോട്
കേരഹലമതിൽ തള്ളാനിനൊന്തു
അരനോരഹായവൻ ചൊന്നാശകാരവും
നിനൊഭിപ്പിച്ചു വഹിയേക്കാംസതി!
എനിട്ടുമദ്ദേശമാഹത്തിനിന്നെന്ന-
മനനാട്ടകിട്ടായ്യാൽ നീകുഴിക്കാവേ
എഴുനിറച്ചുജീ 'തുന്തിക' ദ്രാഢതീ-
ക്കണ്ണാശമിച്ചമനബന്താങ്ങ വാണിയൻ
നിന്ത്യാരവശ്രൂ ചവനംആപിച്ചുന-
കവനിരത്തു കുറഞ്ഞുസംശയം
നൈവാട്ടി! നിന്ത്തിരുമെന്നിയിൽപ്പരം-
വദ്യവർപ്പിച്ചെന്നെന്നും നിശ്ചയം

എന്നപറഞ്ഞതി പണ്ഡവാൺവാൺ വന്നതീക്കണ്ണയത്തിലെള്ളു പകൻറേത്
ക്കുന്നനീരിലവനെക്കളിപ്പിച്ചു തീ—
കണ്ണയത്തിൽവീണാദഹിച്ചു നീ മുഖയാണ്.
ഇപ്പോഴെങ്കുമൊക്കണ്ണയത്തിൽ വന്നീവിധം
മരംവിച്ചുമര ശീതളപ്പുജിയാൽ
മുമ്പിലംവിട്ടും മുള്ളത്രംകൊണ്ട്
മോമകണ്ണയമതിൽ ചേന്തുവായിനീ
മോക്ഷപ്രഭായിയാമെന്നനീ പണ്ടഭവാ
സരക്ഷാത്മകവിച്ചും കഴിച്ചുംബള്ളത്പും
അക്ഷാചവാദം നിമിത്തമായഗ്രിയിൽ
ഭാക്ഷായണിപ്പോലെ ദേഹംതുജിച്ചുനീ
ചിത്സാപ്രമായനകവാനിയാനമാം
മത്സനിയാനമനാഞ്ഞു മനോഹരൈ!
ചിനയിഗൈറരിക്ക മിനനാനിക്കംപ്പിയ—
പ്പോന്തകളായി നീ ദേവകനേ! മുണ്ടേ!
നീയിനിമ്പുഹമക്ക്ലേതൊള്ളം ക്രമിയിൽ—
പൊയിനിസ്തല്ലും യഥിപ്രകാശതൊട്ടം
സ്ഥായിക്രൂഢംമര ഭക്തക്കണ്ഠമയായ“
മാനികനാക്ക് മഹാകാളരാത്രിയായ“
കഷ്ണംവിഷ്ണുവി മസുരിമതലായ
ഭജ്ഞാഗക്കാട്ടതീയെക്കെട്ടത്തുവാൻ
ഗ്രേജ്യയാംപീഡ്യഘ്രാജ്ഞി പൊഴിക്കുന്ന—
പ്രജ്ഞിപാദംകൊണ്ട് ശിഖജനങ്ങളും.

ഡാപനംചെയ്യുന്നീ ലോകോപകാരിക
ശീലനംതന്നേയാണീയേരാഹായനം
ഒങ്കരാശിതം കെട്ടതെളിഞ്ഞമു
തന്മകരംകുപ്പിപ്പുറഞ്ഞിരു കൗക
‘എക്കിലോ തന്മരാനേ! മനാിൽമന്ത്രുൾ നീ—
സ്വീകരിക്കുവാൻവരജാളിം
ശ്രദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടീഹോമകണ്ണാതില—
ഈയിരിരംപത്രതിലേ രണ്ടുപത്രവും
ഭിപ്രായുധങ്ങളിം ധാതകമാർഗ്ഗവും
ഭവ്യമാംവാഹനവും തന്നുള്ളണു’
‘വേണ്ടതെല്ലാംതരാം ചൊൻഡക്കുള്ളു?’യെന്ന
നീണ്ടുപകൊണ്ടുള്ളി ഇന്ത്യൻ
നാഥവരജാളിം രണ്ടുപത്രങ്ങളിം
വാളിംപലിയെറും കുർത്തിളിംതുല്ലവും
കൗകയാകയാൽ പുഞ്ചാനിറയ്ക്കുവാൻ
പൊന്നിന്തുവും മികച്ചുമെയ്യുണ്ടവും
വൊല്ലുഴംമാർഗ്ഗത്തിലിക്കുന്നതുല്ലവും
നല്ലുരോറത്തണ്ണെന്നാരമുമുള്ളും
നന്തകിപ്പുത്തുപതിവിണ്ടം സത്തുഗംഭി
ചക്കിപ്പുറാത്തങ്ങയ ത്രിതുപേവിക്കു
തന്മരാനോട്ടവിടവാങ്ങിയദ്ദേശി
സന്ധുകാശിച്ചുമെത്തിലത്തുജ്ജപവം
തരുകാട്ടനവഴിക്കുമെമംതിരി—
ബന്തരു ചിത്രംനടക്കോട്ട പത്രക്കവെ

വെള്ളിമലക്കം കനകമലക്കമോയ്
 പുത്തിമാൻകളിയാൽ മുന്നവലംവെള്ളി
 തജ്ജിക്കരേന്ന ദിപ്പിന്തങ്ങൾം ചു
 കൊള്ളിമിന്നപോലെയിരുടി വസ്തുയയിൽ
 ചൊല്ലുമുത്തുതുരുക്കരുതിൽ പെരി—
 വെച്ചുരെഴുമുഹാക്കേശതു മണംതുമി
 രാജരാജേശ്വരൻ തന്നെത്രപ്പും—
 രാജീവമൊന്നാമതായ് കണ്ട കുപ്പിരം.

മുന്നാം സ്റ്റോക്കിം.

(സൗഖ്യരക്ഷാഖാർത്ഥി)

ശ്രൂതയെണി! സുവദയിതുനിന്നുകതീസില്ലുമാ-
 ശ്രൂതയായ് സർവ്വാത്മസിലിയും നൽകുമെ
 സതിസകലജഗവനകർത്തുയാംവേവിതന്ത്-
 സില്ലുമാംശശ്വം ചൊപ്പിടോചൊല്ലിടോ
 ചെരുതിടയില്ലവിനൊക്കവാട്ടം വരികിലി-
 ചുാരത്തിരിപ്പുണ്ട് ഭക്ഷ്യംപലവിധിം
 കിളിമകളുമതുവോഴുതു ഒറ്റമിച്ചുംകൊണ്ട്
 കീന്തിച്ചുവീണ്ടും പറത്തുത്രടങ്ങിനാം:-

ചീരകവിയമ്മതദ്യരിയെന്നോവലപ്പേരി—
ബന്ധുരിൽക്കിനും പുരപ്പേട്ടോരിശ്രീരി
ഭിത്തമതി, സുതിജന്മുല്ലാഭിഷകതനാം
മുള്ളിലോടന്നപടനായർത്തൻ നാടതിൽ
പുകഴിച്ചയപടവയലിലുടെ പോയുള്ളയിൽ
പുസ്രമാന്ത്രംപുരപ്പാകം കഴരിനാടം
കനകമണിവചിത്വരഘാട്ടം ദേഹിതൻ—
കമ്പാംബാജിവിന്റും ലഭിക്കയാൽ
തന്നെപ്പെങ്കി വിലസുമ്പവനസുരഭിഞ്ചിളി—
തന്നാൽതാൻമനം തലോടിതിരവുടൽ
വിശദതരവിപുലാജശക്തനാം നായർത്തൻ—
വിവ്യാതയന്ത്രപാരഞ്ഞപ്പീനെ
വക്തിരിവുപെരിയ പരിചാരകൾപോലെവെ
ബെറ്റേരകാണിച്ചു നാലുപാടംതദാ
ഉഭിത്രസമവിടെ ബഹുഗ്രംമകിരനന്താ—
നാളുതിരിഞ്ഞിഞ്ഞാരബുദ്ധിയാകവെ
ദഹനസമരവികിരണമാർഗ്ഗംനുഭായ്പരം—
ദാഹംമഴുത്രതൻ ദഹംതചിക്കയാൽ
കമലമുഖി, മണിവചിത്തമമലജലമോലുനാ—
കനിരാശിക്കിണിൽ പോയിരഞ്ഞിപോയു
അതുചൊഴിതിലമലഗ്രംശീലയായുള്ളിന—
സ്ഥിപ്പടനായർത്തന്മുലാക്ഷീമണി
കൃഥിനടനമൊട്ടമുടക പാതുതന്താട്ടംവനാ
മനംമണിക്കിണിവിലതു താഴീതത്വേ.

തനിവള്ളുകളും പലിയെടുന്നരോച്ചയം
തുച്ചിലബ്യാച്ചയം കേടുമതുത്തുതം
മധുമേരാഴികികട്ടുവിമേല്ലുച്ചപൊങ്ങൽന
മനക്കറിമനമാസ്ത്രിച്ചുംക്കുന്നം
ദേഹംക്രമതിയാടവള്ളുങ്ങമിങ്ങം ചവർ-
ഭുവല്ലിയാട്ടിക്കിണറിക്കയുന്നുക്കാവെ
പറവതിന്റെപണിയുലിതബാക്കില്ല ചൊല്ലുന്ന
ഡാന്നുമധാഡാനുമെന്ന ചൊന്നാൽമതി.
ഈയന്നരച്ചിത്തുതള്വിള്ളുങ്ങമതുത്തുതം
ക്രന്നവിറുമം കണ്ണതിമാനം
ഇയജനനി! ഇയജനനി! ദൈനന്തിക്കത്തായ്
ജാതഹഷ്ടം ഇയദല്ലാശംമഴീകിയും
പുളിക്കമാട്ടുസുത്തനിയി പാതയുപോരാത്തന്ത്രിയ-
പ്രാഞ്ചങ്ങനാടായ് പറങ്കയേപാത്തുമാൻ
മമസുത്തപ്പലമിവിടകയിട്ടില്ല വിറുമം
മല്ലത്തിക്കണ്ണതെന്നാൽത്തിക്കതിമാൻ
കതുകമാട്ടുരിണിഡാടകന്നടിക്കാരോച്ചം
ക്രമാവിള്ളുക്കുള്ളിച്ചുപാരഞ്ഞുന്നതിനാൻ.
കിണറിലവന്തിയുടിതിനോക്കുന്നേതു
കണ്ണല്ലുകൾഡം മരഞ്ഞുഡേവതി.
കിലഘമതിന്തനികട്ടുവിനിയപ്പെട്ടുണ്ടനായർത്താൻ
നിത്യാക്കണികാബന്മാരീച്ചുക്കണിവെന
അന്തിരംസമതിക്കമരവിയനിന്നപോലീഡ്രി
ആശ്വാസ്ത്രവേദനതിന്തനിന്നതെനായരും.

മുദ്രിവസ്തുഷസിയെഴുന്നിറക്കണ്ടായർത്ഥൻ
മുരാളിരിക്കം കരിവന്നേക്കവെ
ഉച്ചടവാഖടനവിട്ട് മുഗ്രതാധംതനി-
ക്കളിൽ വല്ലംപുനക്കളില്ലില്ലം കണ്ണിതേ.
തമിൽവിളരിയുടൽ പതരിവാടിക്കരിഞ്ഞിതി-
തനാലുറതിലെന്നാണിടിത്തിപിടിച്ചിത്തോ?
മമഭരിതശക്കനമിത്രനാക്കിനിഷ്ടില്ലംതൊന്ന്
മാമരംപാടെമരിച്ചു തഞ്ഞിക്കുണ്ണം.
വിങ്കതർമമഭടരിലിവർ പന്തിരണ്ണാഡിക്കമേ
വൈദ്യുതരവില്ലാക്കിവെക്കുമെന്നാത്തയാർ
വിഹവിനേനാട്ടകനകവള്ളമിന്നം മഴവിനാൽ
വിശ്രദകമ്മാവിനേക്കാണ്ണിവെട്ടിക്കുവാൻ
അങ്കിട്ടെനാരജ്ജു'വിത്രതൊപ്പു തീണ്ണാപ്പു'യെ-
നാരുളു തമണ്ണായ ശാരീരിഞ്ഞാഷിതം
വിന്ദലൈബാട്ടമിതിഗഹനവാക്കുാ ഗ്രവിക്കയാൽ
വിശ്രദകമ്മാവും ഭയപ്പെട്ടപാണരുതേ.
ചുനുമപരമിടയക്കമകേട്ടുകേട്ടതും
വൃഞ്ഞവുള്ളുതിഷാരം നിറകയായ
“അതിശയമിതതിശയ മിതെന്നതാണുംക്കുവും
ആത്തിച്ചുണ്ണിനു കരഞ്ഞുപരക്കേണാ!
അയിസുഡഗ! മമമിഴിക്കിലെന്നാംകൊഴിത്തന-
ല്ലഞ്ഞാച്ചാരായൊമര്യക്കരിവുനെ!
അരയതഞ്ഞതുകുടനമിനിനിന്തചിജിണ്ണമാ-
യാപഞ്ഞിതോന്ത്രനീ താപത്തിയുംവീഴ്ത്താലു.

ലളിത്തദ്ദനിരചയവിപിലേവന്തീന്നീ
ലക്ഷ്യാപലക്ഷ്യമായ് തന്നതുമാറു ഒരാ
ഖുമധ്യമെഴുമമുതമെമാഴക്കമിളനിൽനി —
അപ്പോവന്നന്നതന്ന സുതുതിതാൻ
കൊടിയമഞ്ചിനിപ്പണന്നടക്കിലും ചാകിലോ-
കോളിപ്പുമത്രുദേഹം ശവം ദൈഖ്യമേ!
നെടിയന്മാടിയ നിലനില്ലിലുംചാകിലും
നിന്തടിലോകോപകാരകം തന്നായാം”
വെളിവിലിവപലതു മരച്ചുമുഴവിനാൽ
വെടിമുച്ചിതന്നായർത്താന്തപ്പന
വളിവിലതിവടിവോടതു പന്തിരണ്ടണ്ണിഡാരം
വില്പാക്കിവെച്ചതിലോനാജാഞ്ചന്തരുതാൻ
ഞാടിയിട്ടിംതിനബലമേനന്നൽചെറി-
ഞാണംകട്ടിഞാൻ കലച്ചുവലിക്കവേ
കൂകൂമെടിക്കിവരമുഖിവെമാടത്തുതം
കാണാരികാർക്കൂക്കിംബിലുവിഗ്രഹം
മനിമനവുമതിസ്പലമെല്ലാതെവെച്ചാര —
മുദ്രവേദജണ്ണസ്ഥാനായ നാമർഭോഗിച്ചപോതും
മെമോതമരി വിഷയസക്തമാംകണ്ണിന —
ചില്ലുംതജജ്ഞുസമഹിപ്പാൻ കഴിയുമോ?
മൊരഫികളിൽ മിഴിയണ്ണതുരക്കുന്ന കുമനു-
മാര്ത്താണ്ണയതേജ്ഞു ആരിയങ്ങലും
സപബിനിജസ്പുത്രപ്പലസില്ലാഞ്ഞനത്തിനാൽ
സംശ്ലേഘ്യമും മിഴിതുന്നാമഹാൻ.

ହୁଅତିବିତ୍ରିତୀତିକରନ୍ତମଂ ବିଗ୍ରହଃ
ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟରେ କଣ୍ଠବାଦ୍ୟତିତ୍ତକଣ୍ଠିନାନ୍.
“ଆଜିନା! ଆଜିନା! ସର୍ବଜ୍ଞମିତେ!
ଆଜିତ୍ତିରୁଷ୍ଣୁ! ଆଗରୁଧବିଗ୍ରହ
ବିବିଧବଳକିନ୍ତୁ ମନେଚିହ୍ନାଶକାଣ୍ଡିତ୍ୟ—
ବେଳାନେବାତୁ ପ୍ର୍ଯୁମନ୍ତେ! ଆଜିକଣୀ
ଯତିକର୍ତ୍ତାତ ବିମଲମତି ପନ୍ଥକାଳିତ୍ତିପରଃ
ଯୋଜିତ୍ତମଂସପର୍ବତେ! ଆଜିକଣୀ.
ଚରମଚରମିପଗକଲମିଶ୍ରପାଙ୍ଗନାଳ୍ପାତ୍
ଚାରିତାତ୍ମିତିନାତ୍ୟକଣ୍ଠକାଣ୍ଠକାଣ୍ଠିନ
ପରିପରଣମିପାତ୍ରିଲଙ୍କୁଲେନରିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ—
ପୁରକଣ୍ଠତିରୁପରମେ! ଆଜିକଣୀ.
ଉଲକବିଲାମାତ୍ ପରମରେଷତର୍ଯ୍ୟବିଗ୍ରହ-
ନୀରାତ୍ମିମନ୍ତ୍ରନୀତ୍ରିକାରେ ସପରି
ପରମର୍ତ୍ତମାତିନିତ୍ରି ପାଦିଲ୍ଲିତିକଣା-
ତେତରକୁଳାର୍ଦ୍ଧତିରେଯା! ଆଜିକଣୀ.
ତୁବନମିତିର ବିବିଧମହିମାବେଶଂଦିଵିମାକ
କେକେକେକ୍ରମ୍ଭୁରୀଯଶଳୀନ କେଳିପ୍ରୀତ
ଅବରିତ୍ତମ୍ୟମନନର ରାଣୀରୋହାରାଣୀରୋ
ଅତିରିଗୀର୍ବାକ୍ଷାତ୍କରିତ୍ତିପିତ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଣୀରୋ?
ଅଟିକେବାକେବାକେବାକେବାକେବାକ୍ଷାତ୍-
ତାତ୍ତ୍ଵିତବାତୁଲ୍ପରମାତ୍ତତ୍ତ୍ଵରେଣାମେ!”
ମୁଖୀରାନୀତିବଚନମିବିଯଂ କେଳିକେତ୍ରାତ୍
ରକ୍ଷାମାସପୁଣ୍ଡ ଚେଣନ୍ତମହେତୁରାମି.

‘അയി! വിമലഹൃദയ! മരക്കാരുഗസ്യ! നീ
ഡാരനംവൊൽക്കിൽ തോനാരെന്നതോതിടാം’

‘മഹിയിലൊരുജ്ഞയന്തിയ നിസ്സാദിസേവകൻ
മച്ചിലോട്ടൻ പടനായരാണംവിശേഷം?’

‘മനജകലപ്പുശ്ചി! തൃടി! കേരിക്കണ്ണാൻനിന്നുടെ
മച്ചിലോട്ടിശ്രദ്ധി തന്നെനിസ്സംശയം’
ശിവഭക്തനമനവധി കഴിച്ചുനീച്ചുണ്ടാണ്
ശക്തികൊണ്ടിങ്ങുന്നവിട്ട മഹാശ്രദ്ധൻ
പുരമ്പരാപദജ്ഞന മേരേക്കഴിച്ചുണ്ട്
പുരുഷന്തികളാൺ കരു യാദാ
മുതിയിൽമമപുരമ്പരാമലാകം ലഭിക്കാവേ
മുത്തുണ്ണായൻബിവൃദ്ധഭവിഷ്യം തന്നുമെ.
മഹിയിലതികറിനഗദാഗിക്ക ഗായഡം
മന്ത്രമായിട്ടെന്ന വിട്ടുണ്ണിശ്രദ്ധൻ
ഇനിയായുംക സപദിമമവാസ യോഗ്യംസ്ഥലം
ഇത്തൊപ്പംവരെത്തു മരഞ്ഞാശവതി.
മഹിയിലതിപ്പുകമമ മുപ്പിസ്തിച്ചടക്ക
മച്ചിലോട്ടൻ പടനായരാത്മതമൻ
മനിസഭനമഴകിനൊട്ട നിമിച്ചതിൽക്ക്ഷണം
മച്ചിലോട്ടംവികരയ പ്രതിജ്ഞിച്ചുതെ.
പ്രതിഭിന്നവുമതിലമിതഭക്തന്നതിൽ,
പ്രാത്മനാബന്നവേള്ള കമ്മങ്ങളോട്ടമായ
ശ്രൂവിപെരിയഗ്രൂപ്പമതി ഇന്നങ്ങളോടൊക്കുന്നാണ്
ശ്രൂവമായനിരും ജീച്ചുംസ്വിച്ചുതെ.

നാല്ലം സ്കൂൾക്കഴി.

(ക്ലാസ്പ്രത്തിനിട്ടി)

പരഭ്രതത്തിനേ പരിഖോപ്പിക്കം
പരമഭോഗനം പവിത്രംനിന്ന് ഗാനം
നിത്യപിക്കംതോടും നിരപമംസുവം
തങ്ങന്മേശ്രൂക്തങ്ങളി മാർമ്മണം!

നിരനാസല്ലുമാ നിരത്തറവാട്ടി-
വിങ്ങന്തെള്ളു ജനനിയാണെന്തി
മരദവാണി! നി തങ്ങന്തെത്തുമേ
വിങ്ങനകാരൻ എന്തിരനെക്കാശ്രൂതി നാ.

മരച്ചുാല്പിനാറതുറഞ്ഞനാതാക്കാൻ
മരിച്ചുലില്ലാത്തമനസ്ത്രാഖിതനോ
സുരിക്കനാതെന്ന ധരിച്ചിട്ടണ്ണെതാൻ
ഉത്തേട്ടാജ്ഞന്ദരകതിക്കൊണ്ടുതന്നേ-

ചെവുപ്പത്തിന്തുനോ ചെവുത്തുജീവിതം.
എരിത്തീശ്വരിയേഹം ചൊരിച്ച ദിവ്യയായ-
തിരിച്ചുകൂകു ചരിത്രുചിത്തമം

പരഞ്ഞു ചെവുചുതിൽ തൃടന്നനില്ലതും
മരച്ചുവെക്കാതെയുരകൈ നീശ്രൂഢാണ!
ധരിച്ചതാതുവാൻ കരവുസഞ്ചനം—
ചെംബക്കേണമെന്നു, തൃടന്നശാരിക.

തിങ്കഴിയ്ക്കുവക്കുന്നു—
മരളുംചുഡിലോടുമന്നാണിപ്പേരി
കൈദിനംമഹാ സൗത്തിനായാണോ—
നാമധ്യാദവ മരളിച്ചുള്ളിരു

‘പിഴചുഡിഞ്ഞൻ ഭജനംകൊണ്ടാണ്
മഴുത്തമോദണിയെ കള്ളത്തനായരെ!

വഴുത്തടയ്ക്കുവേറ്റകന്ദഡുന്നതീ—
കഴിച്ചാലുന്നിനിയെനിക്കുതീക്കുന്നി.

തള്ളച്ചവേന്നലിൽ തച്ചിച്ചുംരാകാശം
ജലപുഖാമത്താൽ കണക്കിനേക്കുണ്ടാ.

ജപലിച്ചുഡിനാവെകന്തൽക്കുറയ്ക്കം—
മഹിപ്പിച്ചുഡിന്താണ് കളിപ്പിക്കംലോകം.

അംഗളപ്പാടക്കേട്ടാൽ പടനായൻ—
വിജതൻതീക്കഴി നിങ്ങവമംതീത്രു—
പെയത്തവന്നവിറകകൊണ്ടതിൽ—
നിറച്ചുന്നല്ലാൽ റിനിയാക്കിതീത്രു

ഉണ്ണക്കേതേങ്ങയും മണത്തെത്തുള്ള—
ഗണംനൃഭവമകിൽക്കൊള്ളിക്കളും

ഇണമേരംമറ്റ സുഗന്ധവർദ്ധവു—
മണച്ചുക്കിതീക്കൊട്ടത്രു വിള്ളു.

യാലാലഗയന്നക്കുയൻ വാനിയ്ക്കണ്ണ—
സുഗന്ധമോടൊത്തുകയും ജപാലയും

സുഗമമായത്തിച്ചുരിയും തീ കണ്ട
നേവതിക്കെതി സംഭൂത്തുന്നതേ.

ഭരപവാദമാംകറച്ചുണ്ടെന്നീ—

യൈരിക്കുന്നാൽ ദിവ്യത്തിരുവട്ടങ്ങൾക്കാൻ,
കരസ്ഥമാമിജോന്നരം മുച്ചേട്ടും തീ-
പ്പൂരിക്കുട്ടംകണ്ഠം മറിച്ചിതീശപരി.

പുരികഴിവാൻന്തിരകളുംലോളം
പരമശക്താടമം മുച്ചുവിട്ടുതെ.

അകമിഴികളിലെഴുതിയജ്ഞന-
മിതകവിഹാരം മിനക്കിംഗിയായ്,
ഉദമണംമത്രക്കരിയിട്ട് വട്ട-
ത്തിത്രടിച്ചാത്തിത്തിരകിക്കണ്ണലം,
തരിവള്ളയിട്ട്, തിരമാറിയച്ചാര്യായ്—
പേരമാറിമണിരുദ്ധതാലിക്കോഴി,
തിരമട്ടിത്തട്ടം ചുക്കുചുചലയും

യരിച്ചുന്നല്ലോരുഡുവണ്ണകാഞ്ചിയും,
കട്ടത്വാളിമുപ്പരിമയ്യുവവ-
മെട്ടു തുക്കളിയമണിക്കരത്തയും,
അതൊക്കെയും കയ്യിലൊത്തുകിവെച്ചു താള-
പതച്ചുപാതയും ചുഴിറിനില്ലെയായ്.

ഹരന്നുനിന്തന്ന് തിരവിളയാട്ട—
മറിഞ്ഞവാനിലെജ്ഞനഞ്ഞമെല്ലാം.

എരിഞ്ഞതീക്കഴിസ്ഥലത്തുചുഴിവും
വിഞ്ഞകാരായി നിരന്നനില്ലെയായ്.
അനലവനനേരംജപലിച്ചുടങ്ങിവൻ—
കന്നുക്കുട്ടം തിഞ്ഞിവിള്ളി ഭീമമായ്.

വിടന്ന് വാമരം ചുക്കുമേലായും
കടത്തി തന്ത്രിക്കൊടിക്കുറകളും.
പിടിച്ചുകൊണ്ടെ പരിജനങ്ങളും—
നടന്നമരം പിന്തുടന്നേവിയെ.

മണമെഴും മുടിക്കുമുലാലയാ—
ലിണങ്ങി മനിനെത്തലോടിട്ടംപടി.
മണങ്ങിയാടിയും കൊണ്ണിൽരുചാടിയു—
മണത്തേവന്നിയേക്കണിച്ചുമാടിയും.

വലംവൈച്ചുകുന്നധലംതന്നിൽ ‘വവലം—
വെല’ എന്നപ്പുണ്ണിൽ വിലക്കയോട്ടമായ
കളുത്തതെ തൃത്തൻമലവിൽപ്പൊലെയ—
ശ്രദ്ധനീയതുകളിക്കുന്നയുമരം

ഇടക്കുമുള്ളം ദംഗം ചെണ്ടയു—
മിടക്കിടക്കാത്തവിളിക്കുളാട്ടമായ
പട്ടപ്രമേരന നടന്തതിനൊപ്പും—
ഇടക്കമീല്ലാതെമുഴക്കിസിലുതം.

കരിക്കുന്നതുകളുന്തിശയും മട്ടിലും
നടന്തുകിലഗി തലോട്ടം തട്ടിലും
കരിക്കുന്നുരുഹമൻകൊണ്ടതു—
കരംകണ്ടം കഴുവാറിളക്കം മട്ടിലും

ചുരികവും കരിക്കുന്നിടക്കിടക്ക ചു—
വിരിയോട്ടം മരമിളക്കം മട്ടിലും
കരനിരകളും കരിയും നെററിമേൽ
വെറിക്കുന്നതുക്കിൽക്കലന്നും മട്ടിലും.

കമിൽത്തവേദവം കിരീടകാന്തിനി—
ചുമിച്ചു വഹിയേരുലോട്ടംമട്ടിലും
അമിച്ചും വഹിയിൽക്കന്തകന്തളിലും
തമിസ്രമാലയേവമിക്കംമട്ടിലും
ഇങ്ങനെങ്ങളേ ചുഴിറിയങ്ങാരോ—
തിരുച്ചുങ്ങളേ ചമക്കംമട്ടിലും
കരംകോണ്ടും മണിമുറംകോണ്ടും വാരി—
യെറിന്തതതി നൃംമലരാംമട്ടിലും
നിരപ്പമരസംപെരക്കമീശപരി
തിരുത്രുതിയായ് നടനമാട്ടേവാൻ.
ജപലിച്ചുകണ്ണലും കവിർംതക്കാഞ്ഞിൽ
ചലിച്ചുകുരതാടി സ്വലിച്ചുമാലകൾ.
ചിലിച്ചിലിയൈന്നചുരിച്ചു കാന്തിനി—
രാലിപ്പിച്ചു മാറിച്ചെരുതാലിങ്കിട്ടും.
ദുംബരിചയുംതരിവളകളും
പട്ടാംപട്ടാമെന്നങ്ങടിച്ചുത്തങ്ങളിൽ.
യണംയണമെന്നങ്ങിണക്കമില്ലാതെ
പിണങ്ങിത്തങ്ങളിൽ കല്ലങ്ങിക്കിണിണി.
ക്ഷണംക്ഷണം താളിമുരുകവേകനൽ—
കണംകണമായിപ്പൂടിഞ്ഞിട്ടിട്ടംവിധം.
ചെലംചെലമെന്നചുംിലബേഡാട്ട—
മിളംകഴിത്തളിരിക്കളുമ്മയേല്ലുയാൽ
കളിലംകണക്കെയായനല്പര്ത്തം.

ജയജയദമാശംമുഴക്കി വാനവർ
വിയണ്ണിക്കിനിന്നടന്നപതിച്ചുപുമഴ.

തിരുത്താന്തിന്തിസ്സുവിച്ചിരിക്കവേ-
യിതാഗം രണ്ടുസവികളോടുമായ്

ങ്ങമഹാദൈജ്ഞസ്ഥാത്മാവേപിതൻ-
ഗിരസ്സിൽക്കെകവെച്ചുപറഞ്ഞിതിങ്ങിനേ:—

‘പട്ടപരുഷ മുച്ചിലോടി! നിന്നുടെ
നടന്നെമരുയം നയനച്ചീരുശം.

മടവാർമാലികേ! നയനമംഗല-
ആടയഭ്രയന്നറിക നീരെന്ന.

ചുഴലിയിൽനെവതിയിവം മറി-
അഴീകെഴം സോമേഘപരിയുമാണിവം.

മുഴുത്തവാതസ്യമൊഴക്കിയശ്ലാഞ്ഞാൻ
തഴുകന്തുനിന്നെന്നതെല്ലാവനേ!

പരിസരത്തിലേമിനിയലോകരെ
പരംക്ഷേപിപ്പാനോ പരിമക്ഷേപിപ്പാനോ
പരിവോടിങ്ങനീ കടന്നവനാതും
പരമാത്മേഖല്ലാം പരക്കണാലികേ!’

നയനമാഴികെട്ട് വരഞ്ഞിതദ്ദേശി,
‘മഹമംഗലത്തയിശ്ചറി! ജയ

ഡയദാരികാസുരാളി! പണ്ണി! നിന്റെ
ദാകടാക്ഷതിന്നപേക്ഷിക്കുന്നതാൻ.

പരിസരത്തിലേ ത്രജിയലോകരെ-
പരിക്ഷേപിപ്പാനാണടിയന്നവനാതും.

വരാവരഗമയാം ഭവതിക്കെന്തുണ്ട്-
ഒരിയുംകുറാൽ കരക്കുന്നമോഴി

‘അറിവിന്തിട്ടിണ്ടുണ്ടാൻ സകലതുംമുണ്ടേ!
ഒരിക്കീരയെന്നു പരിജനായി.

പേരിരയാരളിട്ടുസ്ഥാപനമൊക്കെയും
ഒരിച്ചിട്ടുണ്ടാൻ യള്ളരേക്കാലമായ’.

വരാവരഗമാരെൻ തുഷിസ്മലങ്ങളി-
ല്ലായവസ്തുപോലും വിളഞ്ഞിടായ്ക്കായ
മരകിട്ടനിതെന്നടിമകളെല്ലോ-
മൊക്കെഴിവതിനെടുക്കുന്നീ ശ്രദ്ധേ!

‘ഇതെന്നാരായും! ഭവതിമാസ്തു-
സമിതിസംഹ്രതിക്കം ദതിരയ്ക്കുന്നാമേ!

അതിക്കൂദേശിതൊഴിയുക്കുന്നിന്തയ-
മതിയശ്ശൈക്കിലേൻകമ്പെയുള്ളപിനെ’

‘യരിക്ക ഇച്ചിപ്പോടി! നി ഇത്തെതികിൽ
വധരുണ്ടതില്ലും സമസ്യശക്തികൾ

മരഞ്ഞരിപ്പുണ്ടാവവ റിൽകാലവും
ചുരുക്കുതാവുമൊക്കെഉത്തിയാൽ

കുമഞ്ഞിലോഗാനവെള്ളിപ്പേടിൽ ഇന്ത്യ—
സമർപ്പമാക്കുന്നിതൊരുസിലിഡിൽ.

ങ്ങരുണ്ടപോലും നരനായ് ദേവനായ്—
വയന്ന ശ്രദ്ധമാംനിജപ്രയത്നത്താൽ.

അംഗ്രേഖയതാരതാലമരൻപോലുണ്ണെ
പശ്ചത്പ്രമേഖ്യേന്തുഫലം സപകമ്മജം.

മനശ്ചക്രയായോചമരതനീ ശിവ—
മനസ്ത്രണതാലമരക്രയായോ.

തനസമമില്ലാതേസുരങ്ങംമന്ത്രയം
പുംസപകമ്പതാണ് കടപ്പുട്ടോരംല്ലാ.

മനശ്ചയജ്ഞഹൈവുമാഹരിക്കിലോ
നിനക്കെ ബാലികേ! സൃഷ്ടിമനശ്ചനാം.

പരിഗ്രാഖമാദ്യാരഹരാംഘനിനീ—
ലിരിക്കകാണിക്കേൻറ മൊഴിപ്പുകാരമായോ

ശരിക്കുന്നീ മഴപൊഴിച്ചുമനിഷി—
ശരിക്കു നൃഷ്മാംതുജ്ഞിവിളവിനേ.

കട്ടതയപ്രാംശം ധരിക്കകാണിക്കുന്നു
കെട്ടംതുജ്ഞിക്കംക്കു മഴയേകാനാക്കാ

കളവാനീ! യൈക്കളിരിച്ചതിനേക്കാരം
വിളങ്ങന്നതിനീൽ പരിഗ്രാഖംസത്പം.

നടക്കൊ'മെന്നാരയദമംഗലാ—
ആടയചണ്ഡിതനോഡമിച്ചുകുടി.

കടന്നപോയോച്ചേവിരയദമംഗലാ—
ആടന്തുജ്ഞിക്കം തുറിട്ടിയാംവണ്ണം

വിളയിച്ചീരാറാണിതിസുഭിക്കുമായോ—
പുലത്തി ദ്രോന്തിമകളേയും.

വള്ളന്മോദതേരാഭാതനാളിൽ കാളി—
വിളിച്ചുമോഡിച്ചുകണക്കേമൊക്കെയും
മഹ്യത്തന്തനിനീളളിൽ പരഞ്ഞതത്രക്കും
മഹ്യപ്രസന്നയായരാചെയ്യുചണ്ഡി.

‘എടിച്ചിടാതെ മച്ചിലോടി! നീയെൻറു
പടിക്കക്കേതെന്നംവസിപ്പാനാറുമോ.

വിടിച്ചുലില്ല നിന്തസഹവാസത്തിൽ മേ
പിടിക്കേതാക്കോലും കണക്കെക്കിത്തും.’

അരയുള്ളാടതിനുസരിച്ചത്—
പുരത്തിലഭ്രേവി വിളങ്ങുന്നകാലം.

ങ്ങളിനുംതിവിനയൻ വാണിയൻ
തിങ്ങുടാക്കുതിൽത്തൊഴതിട്ടെന്നും

വഴിവാട്ടവൈക്കുന്നാരുകണ്ണഭ്രേവി
വഴിയാംവള്ളും തഞ്ചയിലമല്ലാംപാത്രം
ഉഴന്നകാലാദ്ധനേരിത്തിശ്ചിലവള്ളും—

പൊഴിച്ചുവാണിയനിവനെന്നംനുണ്ടി
തണ്ണുന്നപിക്കാണംഞ്ചാഴക്കംകള്ളിരിൽ—
മഴക്കിക്കാഞ്ഞുനിയിഭരവതി.

ചേരുതുതുത്തികക്കൈത്തുതൻ‘സ്റ്റേഹം’
പൊഴിത്തുതിൽ താനാംകടനുചെന്നിതു.

മരച്ചുല്ലജ്ജിംക്ഷമറിവാനാവാത്ര-
മരിമായമിതെന്തരിന്തു വാണിയൻ.

നടയിൽപ്പിനൊയുംതൊഴതാവൻ പോവാ-
നെടുത്തുനേരത്തു കനത്തുത്തതിക.

ശിരസ്സിൽവൈച്ചപ്പുാളനകമെല്ലാതായും
കരഞ്ഞിവിട്ടാലുഞ്ഞുനില്ലെയായും.

അടക്കിവൈച്ചുലമിളുക്കിത്തുള്ളിക്കൊ—
ണ്ണിടയിടെ സ്റ്റേഹംനിറഞ്ഞതാഴകയായും.

ഇതെന്നാരത്തുമിതെവോരത്തുമാ!
പതചുത്തുജ്ഞാനായ്തുടങ്ങിത്തിക.

കിതചുകൊണ്ടുന്ന കമക്രൂദ്ധവൻ
കതിച്ചുപാഞ്ഞുകൊണ്ടുന്നതുന്നുണ്ടോ.
കരിവെള്ളുപ്പുൻ തിരവടിവാഴു—
ചുരത്തിന്നികോണിലേനിജാലയം.

പ്രവേശിച്ചുവെച്ചു പവിത്രംപാതം
സവിസ്തൃയംവാഴ്ത്തിനമസ്തരിക്കയായ്.

വിശിഷ്ടവാത്തയിതാംഞ്ഞുലോകതം
വണികളുംവനനിറങ്ങിതപ്പുണ്ടോ.

വിധിച്ചുവെങ്ങവജ്ഞനനൊരുത്തനു മഹ്മിലാ-
ട്ടയിൾപരിയിണ്ണോടുള്ളനേരുളിയെന്ന്

അധികലക്കുന്നാം'പുനക്കാഞ്ചുരി'യിൽ
പ്രധാനി'നവി'യസ്ഥലംകാട്ടകവേ

കരിവെള്ളുപ്പുനന്നറുഹനേതയും
കരിവെള്ളുകുകാവിലകത്തയാജ്ഞനായും.

എട്ടുന്നവാനിയന്നനിജകരംകൊണ്ട് —
ഒക്കുചത്തുചുമ്പിച്ചും പ്രസിദ്ധമാംസമാണ്.

വെടിപ്പിലഭാക്കിപ്പരിജ്ഞിപ്പിച്ചുന്ന—
മടിതെളിയന്നിത്തിരിന്നേവള്ളുവും

തുടങ്ങി,യിക്കമാരയരമംഗല—
ആടയച്ചഡിയങ്ങരിഞ്ഞുഭോഷിച്ചു.

സുക്കൂപ്യാണ മഹ്മിലാടിഡേവി യി-
നാക്കുംഡേവെന്നും പ്രസിദ്ധകല്പം.

അക്കംതെള്ളിഞ്ഞവംനിന്നുതിനേന്തു—
വകയായുംവേണ്ടതിലയിക്കമാംയനു
അക്കവടിക്കാരരാത്രയുള്ള കല്പാണം—
പുകഴ്ന്നമട്ടിലായുംഹോടിവോടിയുണ്ടെ.
പുളിച്ചുരുള്ളുള്ളിൽക്കുരുളുന്നകാളിയു—
മലരംകുള്ളിഡാട്ടുന്നാദ്ദേയും
വവിക്കൊങ്ഗലുള്ളത്തിയാളുണ്ടെവരും
വിലസിയീഡഗവതിയൊടോപ്പുമായും.
തിരുവുള്ളംതെള്ളിഞ്ഞിവണ്ണമീയമു
കരിവെള്ളിരിനം കനിഞ്ഞുവാഴുനു.
രഞ്ജകജീവിക്കിരിയുംമുതലായ
പേരുവെള്ളംപോലേപരനോരിക്കുവി
പെരിയതുകരിയുംരംമുതലായ—
പരബ്രഹ്മിന്നുനാരുളുനു.
ചുരുക്കാരിതന്നുപുകഴ്ന്നപ്പതി! നിന്റു—
ചരിത്രമേവം നോൻപരഞ്ഞുകള്ളിക്കാണും.
വിശ്വസില്ലുമാമുടനുമിതിയിൽ—
നിരത്മവാചകപ്പുഡ്രപ്പയോഗവും
പേരുത്തുവന്നിടം മഹാത്മാരതീ—
ഒരീറോധാന്താൻ ധരകകൊണ്ടിപ്പോരം
സുരംഗസന്നിഡേ! ഭഗവതി! നിന്റു—
തിരുവുള്ളംമിതിയിൽപ്പെടുന്നതാകിലും
കുതകമിള്ളുള്ള ജലപക്ഷനീക്കേയാം.

പത്രപാലിന്റെ പതകരത്തുല്ലമായ്—
സിത്തുവിനുടം യശശേധനണ്ണതയും
ഗത്തുലംസദം സപ്യമിഷ്യും
വിത്തുക്കേരിയക്കാട്ടക്കൈഡംഗരും.

ഇയിങ്ക പാർത്തി! ഇയിങ്ക രാഹതി!
ഇയിങ്ക ഓന്തുവി! ഇഗതുയേശവി!
കളിസപറമേഖംകടിച്ചുകൊണ്ടു നി-
ഷ്ടിക്കിസപത്രവാലിലക്കോരാരിക

